

Folketingets Finansudvalg

Sagsnr.
2014 - 20335

Doknr.
1027056

Dato
20-11-2014

Folketingets Finansudvalg har d. 24. oktober 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 48 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jacob Jensen (V).

Spørgsmål:

"I forlængelse af ministerens svar på samrådsspørgsmål A ønskes oplyst, hvorledes svaret på FIU alm. del spørgsmål 429 ville have været såfremt man til grund for beregningerne havde anvendt et lavtlønsniveau i stedet for den anvendte teknik for beregning af lønnen."

Svar:

Af besvarelsen af *FIU alm. del spørgsmål 429* fremgår den gennemsnitlige nettokompensationsgrad samt antallet og andelen af personer med en nettokompensationsgrad på over 80 pct. hhv. over 90 pct. i 2013, og når skatte- og kontanthjælpsreformen er fuldt indfaset.

Nettokompensationsgraden udtrykker, hvor meget en persons disponible indkomst som overførselsindkomstmotager (overførselsalternativet) udgør i procent af den disponible indkomst, han eller hun har som beskæftiget (beskæftigelsesalternativet). Den disponible indkomst er det, personen har til rådighed til husleje, mad, tøj osv., når skatten er betalt, og udgifterne til transport til og fra arbejde er dækket.

Den disponible indkomst i de to alternativer opgøres under antagelse af, at personen er overførselsindkomstmotager hhv. beskæftiget i hele det pågældende kalenderår. Der tages i opgørelsen højde for en række forhold, herunder aftrapning af indkomsthængige ydelser som boligstøtte og økonomisk friplads for eventuelle børn i daginstitution.

Spørgsmålet forstås på den måde, at det skal lægges til grund for beregningen af nettokompensationsgraden, at alle personer, der indgår i beregningerne – beskæftigede såvel som fuldt ledige m.fl. og efterlønsmodtagere – sættes ned på et "lavtlønsniveau" i beskæftigelsesalternativet.¹

Det betyder blandt andet, at beskæftigede med en aktuel timeløn over "lavtløsniveauet" sættes ned i løn, før det beregnes, hvad deres nettokompensationsgrad er. Der er således tale om stiliserede beregningseksempler, der ikke er baseret på realistiske antagelser om lønnen, og som ikke umiddelbart egner sig til at drage konklusioner om den økonomiske tilskyndelse til at være i arbejde.

¹ Beregningerne af nettokompensationsgrader baserer sig på registeroplysninger om 18-64-årige i befolkningen, som opdeles efter deres arbejdsmarkedstilknytning. Der skelnes mellem fuldt beskæftigede, delårsbeskæftigede, fuldt ledige m.fl. og efterlønsmodtagere. Selvstændige, studerende og førtidspensionister m.fl. indgår ikke i beregningerne.

Den timeløn, der lægges til grund i Økonomi- og Indenrigsministeriets standardberegning af nettokompensationsgraden, er det "bedste bud" på en persons timeløn ud fra tilgængelige registeroplysninger.

Der er i sagens natur nogen usikkerhed forbundet med at skønne over timelønnen, især når der ikke foreligger aktuelle timelønsoplysninger, hvilket er tilfældet for mange ikke-beskæftigede. Usikkerheden knytter sig også til, at man kan opleve en vist lønefterslæb, når man træder ind på arbejdsmarkedet efter et ledighedsforløb. Lønefterslæbet kan blandt andet opstå, fordi de kompetencer, der er opbygget i et tidligere job, ikke nødvendigvis kan anvendes fuldt ud på en ny arbejdsplads. I denne forbindelse skal man dog være opmærksom på, at ledige, der træder ind på arbejdsmarkedet til en relativt lav løn, ofte har relativt høje lønstigninger efterfølgende, hvilket vil bidrage til, at mange helt eller delvist indhenter et lønefterslæb forholdsvis hurtigt efter et ledighedsforløb, jf. *Familiernes økonomi – fordeling, fattigdom og incitamenter 2014*, Økonomi- og Indenrigsministeriet, maj 2014.

Spørgsmålet specificerer ikke, hvad der menes med et "lavtlønsniveau", hvorfor der i svaret gives to beregningseksempler med en timeløn på hhv. 110 kr. eller 120 kr.

Tabel 1 og 2 viser således den gennemsnitlige nettokompensationsgrad samt antallet og andelen af personer med en nettokompensationsgrad på over 80 pct. hhv. over 90 pct. i 2013, og når skattereformen og kontanthjælpsreformen er fuldt indfaset, hvor timelønnen for alle er sat til hhv. 110 kr. og 120 kr. i beskæftigelsesalternativet.

Isoleret set vil nettokompensationsgraden være højere, desto lavere lønnen er i beskæftigelsesalternativet. Som det fremgår af tabel 1 og 2, bliver den gennemsnitlige nettokompensationsgrad således også betydeligt højere, og antallet og andelen af personer med forholdsvis høje nettokompensationsgrader væsentligt større, sammenholdt med standardberegningen i *FIU alm. del spørgsmål 429*, når der anvendes et hypotetisk lavtlønsniveau.

Tabel 1

Nettokompensationsgrader, 2013 og med skatte- og kontanthjælpsreformerne fuldt indfaset under antagelse om timeløn på 110 kr.

	Gnsn.	Nettokompensationsgrad			
		> 80 pct.	> 90 pct.	> 80 pct.	> 90 pct.
	Pct.	----- 1.000 pers. -----	-----	----- Andel, pct. -----	-----
2013	91,4	1.978	1.755	85,3	75,7
Skatte- og kontanthjælpsreform	89,1	1.919	1.627	82,8	70,2

Anm.: Beregningerne er foretaget på registerdata for 2011 og gældende regler i de pågældende år. For så vidt angår kontanthjælpsreformen, er det beregningsteknisk lagt til grund, at alle personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, der modtager kontanthjælp i overførselsalternativet, er jobparate. Det er ligeledes lagt til grund, at alle personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der modtager uddannelseshjælp i overførselsalternativet, er uddannelsesparate. Beregningerne er baseret på en række beregningstekniske antagelser og behæftet med usikkerhed.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellen.

Tabel 2

Nettokompensationsgrader, 2013 og med skatte- og kontanthjælpsreformerne fuldt indfaset under antagelse om timeløn på 120 kr.

	Gnsn.	Nettokompensationsgrad			
		> 80 pct.	> 90 pct.	> 80 pct.	> 90 pct.
	Pct.	----- 1.000 pers. -----		----- Andel, pct. -----	
2013	89,9	1.955	1.687	84,3	72,8
Skatte- og kontanthjælpsreform	87,7	1.895	1.548	81,7	66,8

Anm.: Se tabel 1.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellen.

Der henvises i øvrigt til besvarelse af *FIU alm. del spørgsmål 79* for en nærmere belysning af de timelønsoplysninger, der indgår i en standardberegning af nettokompensationsgraden.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard